

Súd: Okresný súd Brezno
Spisová značka: 3T/4/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6320010020
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alica Gálová
ECLI: ECLI:SK:OSBR:2020:6320010020.1

Rozhodnutie

Okresný súd Brezno samosudkyňou JUDr. Alicou Gálovou, v trestnej veci obžalovaného Y. K., nar. XX.XX.XXXX, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 2. marca 2020, takto

r o z h o d o l i :

obžalovaný Y. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom I., Y. XXX/XX

je vinný, že

v období od mesiaca máj 2017 až do súčasnej doby s výnimkou obdobia od 29.05.2017 do 18.06.2018 a obdobia od 26.03.2019 do 26.05.2019, kedy sa uchádzal o zamestnanie na Úrade práce sociálnych vecí a rodiny v Brezne a zároveň bol aj poberateľom dávky v hmotnej núdzi, v mieste svojho bydliska ako aj na ďalších miestach, kde sa zdržiaval, si pravidelne a včas neplní vyživovaciu povinnosť voči svojim deťom a to S. K., nar. XX.XX.XXXX, dcére M. K., nar. XX.XX.XXXX, obaja trvale bytom I., Y. č. XXX/XX a dcére O. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I., Y. č. XXX/XX, prechodne bytom O., I. č. XXX/XX, ktorá mu bola určená rozsudkom Okresného súdu vo Zvolene č. k. 6P/5/2016-48 zo dňa 23.05.2016, právoplatným dňa 07.07.2016, na základe ktorého bol zaviazaný prispievať na výživu maloletých detí sumou vo výške 30 % životného minima na nezaopatrované nepľnoleté dieťa mesačne na každé maloleté dieťa zvlášť, a to vždy do 25-teho dňa každého mesiaca vopred k rukám matky I. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I., Y. č. XXX/XX, túto svoju povinnosť si od 01.05.2017 až do súčasnosti pravidelne a v stanovenej lehote neplnil, v dôsledku čoho nezaplatil I. K. za obdobie od 01.05.2017 do súčasnosti vrátane mesiaca február 2020 sumu vo výške 1 614,75 Eur

teda

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania (na viacerých osobách)

čím spáchal

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák. (§ 138 písm. j) Tr. zák.).

za to sa odsudzuje

Podľa § 207 ods. 3, § 38 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. m) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 14 (štrnásť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Brezno dňa 28.01.2020 podal obžalobu na vtedy obvineného Y. K. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zák. len s tým rozdielom, že dlžné výživné do konca januára 2020 bolo vo výške 1 614,75 Eur.

Sudkyňa vo veci nariadila hlavné pojednávanie na deň 02.03.2020. Obžalovaný predvolanie na hlavné pojednávanie riadne prevzal, pričom v predvolaní na hlavné pojednávanie bol poučený, že ak sa bez riadneho ospravedlnenia na hlavné pojednávanie nedostaví, súd vec prejedná a rozhodne v jeho neprítomnosti. Obžalovaný sa na hlavné pojednávanie bez ospravedlnenia nedostavil, súd preto podľa § 252 ods. 2 Tr. por. vykonal hlavné pojednávanie v neprítomnosti obžalovaného.

Na hlavnom pojednávaní súd na návrh prokurátora prečítal výpoveď obžalovaného z prípravného konania, vypočul svedkyňu poškodenú, matku maloletých detí I. K., ďalej prečítal listinné dôkazy vzťahujúce sa na vec, osobu obžalovaného, rozsudok Okresného súdu Zvolene sp. zn. 6P/5/20169, ktorým bolo určené výživné na maloleté deti ako aj správy zo sociálnej poisťovne, pričom zistil nasledujúci skutkový stav:

Obžalovaný vo svojej výpovedi v prípravnom konaní zo dňa 05.12.2019 uviedol, že je pravdou, že rozsudkom Okresného súdu vo Zvolene mu bolo určené výživné na maloleté deti vo výške 30 % zo životného minima, čo je spolu 86,37 Eur, priznal, že si svoju vyživovaciu povinnosť neplní, pričom svojej konanie ľutuje. Ďalej na svoju obranu uviedol, že spolu s poškodenou a maloletými deťmi žijú pod jednou strechou, pričom on dáva svojej bývalej manželke I. K. každý mesiac asi 40,- Eur a to z dávky v hmotnej núdzi, ktorú poberá vo výške 64,70 Eur. Nie je evidovaný ako uchádzač o zamestnanie, nakoľko ho vyradili z evidencie pre nespoluprácu na konci mája 2019. Snaží sa aj pomimo niečo zarobiť, ale je to málokedy. Na záver uviedol, že sa bude snažiť zamestnať, aby dlžné výživné uhradil.

Z výpovede svedkyne poškodenej I. K., matky maloletých detí súd zistil, že obžalovaný stále žije v rovnakom dome ako poškodená a maloleté deti, okrem O. K., ktorá žije v Detve so svojim priateľom. Obžalovaný jej niekedy dá mesačne 40,- Eur niekedy ani to, pričom nijakým iným spôsobom neprispieval na výživu maloletých detí ale ani na chod domácnosti. V dome nemajú zapojenú elektrickú energiu, pričom vodu a ostatné náklady na chod domácnosti musí platiť poškodená. Z tohto dôvodu preto má aj dve práce, jednak umýva stanicu v Brusne a chodí aj umývať schody, pričom obžalovaný nič nerobí. Obžalovaný pije alkohol každý deň vo zvýšenej miere, potom ešte pod vplyvom alkoholu robí doma problémy, v dôsledku toho rodina žije v hroznom strese. Poškodená sa snaží zo všetkých síl postarať o deti, chcela by aj odísť zo spoločnej domácnosti, ale nemá kde. Ak aj obžalovaný nejaké peniaze zarobí, väčšinou ich celé prepije.

Z rozsudku Okresného súdu vo Zvolene sp. zn. 18P/29/2015 zo dňa 06.04.2016 súd zistil, že manželstvo I. K. a Y. K. bolo rozvedené, pričom maloleté deti Y., O., M. a S. boli zverené do výchovy matke. Zároveň obžalovaný bol zaviazaný prispievať na výživu maloletých detí výživným vo výške 30 % životného minima na nezaopatrované nepĺnoleté dieťa, na každé dieťa zvlášť počínajúc právoplatnosťou rozsudku vždy do 20. toho dňa v mesiaci k rukám matky. Z ďalšieho rozsudku Okresného súdu vo Zvolene č.k. 6P/5/2016 - 48 zo dňa 23.05.2016, právoplatného dňa 07.07.2016 súd zistil, že maloleté deti Y., M. a S. boli zverené do osobnej starostlivosti a výchovy matky I. K., pričom otec maloletých detí, obžalovaný, bol zaviazaný prispievať na výživu každého dieťaťa zvlášť vo výške 30 % životného minima.

Zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Brezno súd zistil, že obžalovanému bolo v období 01.07.2017 do 31.01.2019 poskytovaná dávka v hmotnej núdzi, a to od 01.07.2017 v sume 61,60 Eur mesačne, od 01.10.2017 v sume 96,30 Eur mesačne, od 01.06.2018 v sume 61,60 Eur mesačne, od 01.07.2018 v sume 43,70 Eur mesačne, od 01.10.2018 do 31.01.2019 v sume 61,60 Eur mesačne. Obžalovaný bol evidovaný na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie v období od 29.05.2017 do

18.06.2018, keď bol vyradený z evidencie uchádzačov o zamestnanie pre nespoluprácu a ďalej v čase od 06.03.2019 do 26.05.2019, keď bol taktiež vyradený z evidencie uchádzačov o zamestnanie pre nespoluprácu.

Z potvrdenia ÚPSVaR Brezno mal súd preukázané, že maloleté deti M. K. a S. K. sú žiakmi Základnej školy vo Valaskej a O. K. je žiačkou Strednej odbornej školy hotelových služieb a obchodu vo Zvolene.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že obžalovaný sa dopustil skutku, ktoré mu kladie za vinu obžaloba. Obžalovanému bola horeuvedeným rozsudkom Okresného súdu vo Zvolene č.k. 6P/5/2016 - 48 zo dňa 23.05.2016 určená vyživovacia povinnosť voči svoji maloletým deťom S., narodenému v roku 2012, M. narodenej v roku 2006 a O., narodenej v roku 2002 vo výške 30 % zo životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa mesačne na každé maloleté dieťa zvlášť, a to vždy do 25. toho dňa každého mesiaca vopred k rukám matky maloletých detí, pričom výška tohto výživného bola do 30.06.2017 vo výške 27,30 Eur, do 30.06.2018 27,32 Eur, do 30.06.2019 vo výške 28,08 Eur a od 01.07.2019 vo výške 28,79 Eur. Obžalovaný teda za obdobie od 01.05.2017 až do konca februára 2019 nezaplatil na výživné troch maloletých detí, pri výške minimálneho výživného, sumu vo výške 1 614,75 Eur. Súd sa stotožnil s obžalobou, že do tohto obdobia obžalovanému nemožno zarátať obdobie, počas ktorého bol evidovaný na úrade práce a zároveň aj poberal dávky v hmotnej núdzi, a to obdobie od 29.05.2017 do 18.06.2018 a obdobie od 26.03.2019 do 26.05.2019.

Keď obžalovaný uvádza, že si je vedomý toho, že výživné neplatí, a že svoje konanie ľutuje, nakoľko stále nemá zamestnanie, toto jeho tvrdenie ho nemôže zbaviť povinnosti platiť výživné na maloleté deti aspoň v minimálnej výške. Obžalovaný totiž aktívne nepristupuje k svojej povinnosti plniť si svoju vyživovaciu povinnosť a z toho dôvodu si aj nájst' prácu. Celé obdobie, ktoré je predmetom obžaloby a počas ktorého si obžalovaný riadne neplní vyživovaciu povinnosť, nebol obžalovaný ani jeden deň zamestnaný. Aj v evidencii uchádzačov o zamestnanie bol len v období od 29.05.2017 do 18.06.2018 a v čase od 26.03.2019 do 26.05.2019, keď bol v obidvoch prípadoch vyradený z evidencie uchádzačov o zamestnanie pre nespoluprácu. Dokazuje to aj výpoveď poškodenej, v ktorej uviedla, že obžalovaný síce žije v spoločnej domácnosti s poškodenou a dvomi maloletými deťmi, pričom okrem 40,- Eur, aj to nie každý mesiac, nijakým iným spôsobom neprispieva nielen na výživu maloletých detí, ale ani na chod domácnosti. Naopak peniaze, ktoré dostane buď od ÚPSVaR, prípadne si zarobí pri príležitostnej práci, použije pre vlastnú potrebu, väčšinou za účelom zakúpenia si alkoholických nápojov. Suma, ktorú obžalovaný platí mesačne poškodenej zo sociálnej dávky, aj to nie každý mesiac, nemôže pokryť potreby maloletých detí ani náklady na bývanie. Celá starostlivosť o výživu maloletých detí teda prešla na matku, ktorej boli zverené maloleté deti vo výchovy, a ktorá na rozdiel od otca, je zamestnaná. Postoj obžalovaného, že nemal prácu, preto nemal peniaze na platenie výživného v tomto prípade neobstojí, nakoľko je v schopnostiach a možnostiach obžalovaného, aby si platil výživné na maloleté deti aspoň v minimálnej výške bez ohľadu na to, že obžalovaný občas zaplatí matke maloletých detí 40,- Eur, keď iným spôsobom neprispieva na ich potreby, ako aj na chod domácnosti.

Súd preto uznal obžalovaného vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b) Tr. zák., keď si najmenej 3 mesiace v období 2 rokov neplnil svoju vyživovaciu povinnosť voči trom maloletým deťom, pričom obžalovaný tento trestný čin spáchal aspoň v nepriamom úmysle, a to závažnejším spôsobom na viacerých osobách. Obžalovaný vedel, že má vyživovaciu povinnosť voči trom maloletým deťom, napriek tomu neplatil výživné a nevyvíjal dostatočnú aktivitu na to, aby si túto vyživovaciu povinnosť splnil. Ak bol aj zaevidovaný na úrade práce, následne bol vyradený z evidencie uchádzačov o zamestnanie pre nespoluprácu.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery, prihliadol súd najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie a pohnútku obžalovaného, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti prípadu, ako aj na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť nápravy.

Obžalovaný bol doposiaľ päťkrát súdne trestaný, naposledy to bolo trestným rozkazom Okresného súdu Brezno sp. zn. 1T/19/2017, keď mu bol podľa § 360 ods. 2 uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, ktorý obžalovaný vykonal dňa 18.05.2017. Trestným rozkazom Okresného súdu Brezno sp. zn. 4T/100/2019 zo dňa 28.10.2019, keď mu bol podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. uložený

podmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov s odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 5 rokov do 16.11.2024, pričom zároveň mu bolo uložené aj ochranné protialkoholické ústavne liečenie. Obžalovaný bol v máji 2019 aj priestupkovo riešený za priestupok proti občianskemu spolu nažívaniu, za čo mu bola uložená pokuta vo výške 30,- Eur. Ďalej pri ukladaní trestu súd zvažoval u obžalovaného pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností, pričom zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák., že sa ku skutku priznal a svoje konanie oľutoval a jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák., že bol v minulosti súdne trestaný. Súd potom ukladal obžalovanému trest podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. (sadzba 1 - 5 rokov) a § 38 ods. 2 Tr. zák. a nakoniec uložil obžalovanému podmienečný trest odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov, nakoľko sa obžalovaný predmetnému skutku dopustil v skúšobnej dobe podmienečného odsúdenia vo veci Okresného súdu Brezno sp.zn. 4T/100/2019. Súd je názoru, že tento trest je dostatočný vzhľadom na charakter trestnej činnosti, ktorej sa dopustil obžalovaný, ale aj potrebný pre nápravu obžalovaného, keď obžalovaný laxne pristupuje k svojej povinnosti ako otca prispievať na výživu svojich maloletých detí, v podstate celú svoju povinnosť prenáša na matku a v prípade, ak matke bude určené aj náhradné výživné, tak na štát. Súd musí tak isto poukázať na to, že pri predchádzajúcom odsúdení bolo uložené obžalovanému ústavnej protialkoholické liečenie, pričom napriek tomu, že toto liečenie bolo obžalovanému nariadené, obžalovaný na toto liečenie nenastúpil a podľa vyjadrenia poškodenej naďalej požíva alkoholické nápoje vo zvýšenej miere. Súd je názoru, že aj táto závislosť obžalovaného na alkohole znižuje jeho schopnosť zamestnať sa a potom aj prispievať na výživu svojich detí.

Keďže bol obžalovaný v posledných 10 rokoch pred spáchaním predmetného skutku vo výkone trestu odňatia slobody, súd podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho vyhlásenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici.